

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2TdoV/9/2015
Identifikačné číslo spisu:	9512100121
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9512100121.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a členov JUDr. Daniela Hudáka, JUDr. Pavla Farkaša, JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Viliama Dohňanského, na neverejnom zasadnutí 30. marca 2016, v trestnej veci proti obvinenému Ing. J. Q., vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK- 2T/28/2012, prerokoval dovolanie, ktoré podal obvinený Ing. J. Q., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. apríla 2013, sp. zn. 2 To 2/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Ing. J. Q. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 28. novembra 2012, sp. zn. PK-2T/28/2012, bol obvinený Ing. J. Q. uznaný za vinného zo spáchania prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe že, 30. apríla 2012 v čase okolo 10.30 hod. v Levoči na štátnej ceste č. 1/18-U. ceste, v súvislosti s dokumentovaním priestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. j/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a podľa § 20 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, ktorého sa podľa hliadkujúcich policajtov Obvodného oddelenia Policajného zboru Levoča, por. C. B., ppor. S. B. a nstržm. Bc. J. R., dopustil tým, že nezastavil na príkazovej dopravnej značke „Stoj, daj prednosť v jazde!“, po uložení blokovvej pokuty vo výške 60 Eur žiadal členku hliadky nstržm. Bc. J., ktorá riešila tento priestupok, aby mu uložila polovičnú pokutu bez vydania pokutových blokov. Špecializovaný súd mu uložil podľa § 10 ods. 1 písm. b/, § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 56 ods. 1, ods. 2, § 57 ods. 1, ods. 3, § 333 ods. 2, Tr. zák. Tr. zák. peňažný trest vo výmere 400,- Eur a náhradný odňatia slobody vo výmere 3 mesiace pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený.

Najvyšší súd odvolanie proti tomuto rozsudku uznesením z 30. apríla 2013, sp. zn. 2 To 2/2013, podľa § 319 Tr. por. zamietol. Uznesenie bolo doručené 14, 18, 20 a 24. júna 2013 obvinenému a jeho trom obhajcom.

Dovolanie obvinený podal prostredníctvom obhajcu proti citovanému uzneseniu z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V tejto spojitosti namietal porušenie čl. 6 ods. 1 a 13 Dohovoru, čl. 50 ods. 2 Ústavy a § 2 ods. 10 Tr. por. „Pri hodnotení celého priebehu konania nebolo zodpovedané, komu bol úplatok ponúknutý, ani čo bolo úplatkom. Súd nevyhodnotil, či policajti mohli reálne počuť, čo obvinený povedal. Svojvoľne hodnotili dôkazy, subjektívnu stránku trestného činu a motív konania obvineného. Je porušením práva na spravodlivý proces, ak súd pri hodnotení dôkazov uprednostní „stanoviská“, zápisy, či úvahy policajtov na úkor vyjadrenia obvineného.“

Prokurátor uviedol, že „namietané skutočnosti nazakladajú existenciu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Fakt, že sa dovolateľ nestotožňuje so spôsobom, akým boli vyhodnotené dôkazy, nemôže byť dôvodom pre dovolanie.“

V reakcii na vyjadrenie prokurátora obhajca obvineného okrem iného konštatoval, že „súdy nesprávne právne posúdili skutok ako trestný čin podplácania. Obvinený nikdy nemal v úmysle ponúknuť policajtke úplatok, len sa snažil znížiť pokutu pod 50 Eur.“

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok možno podať proti rozhodnutiu súdu uvedenom v § 368 ods. 2 Tr. por., ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania v zmysle § 371

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§368 ods. 1, § 369 ods. 2 písm. b), § 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Po preskúmaní veci zistil i to, že je potrebné ho odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Podľa tohto ustanovenia dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Treba zdôrazniť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu predpokladaného v § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť v zmysle § 382 písm. c) Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov je určený na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ako to vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a) až písm. l) Tr. por., resp. aj v zmysle § 374 ods. 3. Tento opravný prostriedok neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je všeobecnou - treťou inštanciou zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásady ústnosti a bezprostrednosti, v konaní o dovolaní sám vykonávať. S poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodiť dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Zákonná formulácia tohto dovolacieho dôvodu vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. To znamená, že s odkazom na dôvod uvedený v § 371 ods.1 písm. i) Tr. por., nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené.

Skutočným obsahom dovolania obvineného sú námietky vo vzťahu ku skutkovým zisteniam súdov oboch stupňov a k hodnoteniu dôkazov z pohľadu ustanovenia § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por., čo sa premietlo do nesprávnej kvalifikácii zisteného skutkového stavu.

Pozornosti dovolaciemu súdu neušlo, že už odvolací súd poukázal na nejasnosť vyjadrenia obvineného v znení „aby mu uložila polovičnú pokutu bez vydania pokutových blokov“ dôsledne nevystihuje právnu vetu ustanovenia § 333 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia sám totiž konštatoval, že v skutkovej vete výroku o vine rozsudku okresného súdu je zistený skutok popísaný obsahom slovného návrhu obvineného, ktorým síce nebol úplatok ponúknutý v terminológii Trestného zákona, ale iba hovorovou rečou. Následne, ale v snahe prekonať dôkaznú núdzu dospel cez vlastnú domnienkovú úvahu a interpretáciu dotknutého výroku aj ku zisteniu konkrétneho korupčného správania o naplnení subjektívnej stránky prečinu podplácania obvineným. Navyše treba poznamenať, že policajti pred výsluchom neboli oslobodení od povinnosti mlčanlivosti. Ich výpovede nemohli byť základom pri rozhodovaní v merite veci. Prvostupňový súd sa nezaoberal tým, či sa obvinený dopustil priestupku, za ktorý mu bola uložená bloková pokuta v zmysle realizácie zásady „právo nemôže byť založené na neprávě“ (Otrávený strom urodí otrávené plody).

Najvyšší súd v rámci dovolacieho konania pripomína, že v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že dovolací súd nemôže preskúmavať úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní. Trestný poriadok preto dovolateľovi neumožňuje na základe tohto dovolacieho dôvodu namietat nesprávnosť zisteného skutku, ani nesprávnosť hodnotenia dôkazov, ani neúplnosť vykonaného dokazovania.

Dôvody dovolania podľa obsahu sa týkajú výlučne namietania správnosti a úplnosti zisteného skutku, čiže hodnotenia dôkazov. Nejde o námietky právne, výlučne ktoré dovolacie dôvody pripúšťajú, ale o výhrady skutkovej povahy, ktoré nie sú prípustné. Namietané dôvody v dovolaní nemajú vplyv na komplexné posúdenie trestnej zodpovednosti obvineného, trestnosti skutku a uznania viny.

Možnosti dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Iba s odkazom na nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov a z toho potom vyvodiť dovolací dôvod. Dovolanie je určené k náprave právnych chýb a nedostatkov rozhodnutia, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je podľa § 371 ods. 7 Tr. por. prípustné.

Na podklade dôvodu podľa § 171 ods. písm. i/ Tr. por. najvyšší súd ako súd dovolací nie je oprávnený preskúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku a ani hodnotiť rozsah dokazovania prvostupňového súdu a hodnotenie vykonaných dôkazov, preto tento dovolací dôvod nebol naplnený.

Poučenie:

